

POSTULAÇÃO
DE FRANCISCO E JACINTA MARTO

BŁOGOSŁAWIENI FRANCISZEK I HIACYNTA MARTO

Biuletyn Pastuszków

„Czuję w sobie Pana
Jezusa i rozumiem co mi
mówi, choć Go nie widzę
ani nie słyszę, ale tak
dobrze jest być z Nim”

Hiacynta Marto

Słowo wstępne

Jubileuszowy Rok Miłosierdzia w świetle serca orędzia fatimskiego.

Refleksja

Orędzie fatimskie i miłosierdzie jako powołanie.

Świadectwo

Pastuszkowie są przykładem, jak Jezus cicho i skrycie działa w ludzkich sercach.

SŁOWO WSTĘPNE

Ângela de Fátima Coelho, asm

W przededniu ogłoszonego przez papieża Franciszka Nadzwyczajnego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia, który będzie trwał w Kościele od 8 grudnia 2015 do 20 listopada 2016 roku, odczuwamy potrzebę ponownego rozważenia istoty orędzia fatimskiego, którego sednem jest Boże miłosierdzie.

Od początku wydarzeń w Fatimie pastuszkowie zostali zaproszeni do refleksji i wypełniania zamysłów miłosierdzia, jakim Bóg obdarzył świat. Ich nauczycielką była Maryja, która „ukazując się trojgu pastuszkom, stworzyła w świecie

szczególne miejsce, gdzie można spotkać Boże miłosierdzie, które uzdrowia i zbawia” (Benedykt XVI). Jubileusz ten, który zbiega się w czasie z setną rocznicą objawień Anioła w Fatimie, stawia przed nami wyzwania otwarcia się na zamiary Bożego miłosierdzia, jakie On ma wobec każdego z nas. Ojciec Święty w bulli *Misericordiae Vultus* zachęca, abyśmy rozważali miłość, jaką Bóg obdarza każdego człowieka. Biskup odziany w biel mówi nam: „Potrzebujemy nieustannie kontemplować te tajemnice miłosierdzia. [...] Jest [ono] warunkiem naszego zbawienia”.

W ekonomii zbawienia miłosierny Bóg daje nam udział w swoim życiu i misji miłosierdzia. Dlatego Kościół, którym jesteśmy „jako pierwszy jest wezwany do tego, aby stał się wiernym świadkiem miłosierdzia, wyznając je i żyjąc nim jako centrum objawienia Jezusa Chrystusa”.

Błogosławieni Franciszek i Hiacynta Marto byli świadkami miłosierdzia, które wyznawali i czcili z pewnością, że dotyczą istoty Bożego objawienia. ♥

„CHCE PRZEZ WAS OKAZAĆ ŚWIATU WIELE MIŁOSIERDZIA”

Pięć chlebów i dwie ryby, czyli miłosierdzie jako powołanie.

„Duch Pana Boga nade mną [...] aby obwieszczać rok łaski Pańskiej” (Iz 61, 1-2)

Pedro Valinho Gomes

Nie znamy jego imienia. Nie znamy imienia chłopca, który podążał za Jezusem na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego; szedł wraz z tłumem głodnym słowa wiekuiętego, spragnionym sensu w świecie jałowym i targanym konwulsjami (por. J 6, 5-15). W tłumie był także ten bezimienny chłopiec. Nic nie wyróżniało go spośród innych wygłodniałych i spragnionych ludzi. Nic, tylko te *pięć chlebów i dwie ryby*. Ale mimo, że miał chleby i ryby, ten chłopiec także był głodny i spragniony. Inaczej głodny i inaczej spragniony. Oddając chleby i ryby w ręce Jezusa – aby celebrować rozmnożenie, które daje życie w obfitości – chłopiec oddaje wszystko. Ten prosty gest jest jak pokorne i ufne *fiat*. Być może ten chłopiec wiedział, że prawdziwie głodny jest innej stawy, że prawdziwie pragnie innego napoju. Być może, patrząc wnikliwie w głąb siebie, widział, że chleby i ryby

mogą zaspokoić ten prawdziwy głód, tylko wtedy, gdy zostaną dotknięte przez Źródło Życia; że pożywienie zaspokaja prawdziwy głód tylko wtedy, gdy jest podzielone ze współczuciem i miłosierdziem. Chleby i ryby, naznaczone przemieniającym błogosławieństwem Jezusa, są widocznym i skutecznym znakiem innego chleba, który zaspokaja inny, bardziej fundamentalny głód – głód samego Boga.

Łucja, Franciszek i Hiacynta reagują tak samo jak bezimienny chłopiec. Znamy ich imiona dlatego, że dzieci te wszystko ofiarowały Bogu, który przez nich chciał „okazać światu miłosierdzie” (*Wspomnienia siostry Łucji*, s. 81) i uczynić cud pomnożenia daru. W ich zwyczajnym życiu ofiarowanie się Bogu za innych czynione jest przez proste gesty, a to dlatego, że cud miłości podzielonej między ludzi buduje się poprzez siłę Boga działającego w

słabościach i niedostatkach (por. 2 Kor 12, 10). Chleb i ryby, czułość dzieci i szczodrość maluczkich...

Widzący z Fatimy czynią tak jak bezimienny chłopiec, który w *pięciu chlebach i dwóch rybach* dzieli się sobą z głodnym tłumem. Są naznaczeni zamysłami miłosierdzia, a jest to Boże miłosierdzie, które wyznaczy granice ich oddania. Dzieci miłują Tego, który jest miłosierdziem; w żarliwym dialogu między ich sercami a sercem Boga wcielają w życie Jego współczucie dla ludzi; pragną intensywnie być dla bliźnich znakiem Bożej miłości, a u Boga wstawiać się za nimi. Wezwane, aby być na obraz i podobieństwo (por. Gen 1, 26) tego, który jest Miłością (por. 1 J 4, 8), żyją miłosierdziem, które uzupełnia niedostatki miłości.

Tak jak chłopiec z *pięcioma chlebami i dwoma rybami*, mali pasterze z Fatimy mają świadomość, że dar jaki mają do ofiarowania jest skromny: „Jak mamy pełnić ofiary? Co my mamy, aby ofiarować?” (por. *Wspomnienia siostry Łucji*, s. 81). Ale wiedzą także – jak wie ewangeliczny chłopiec – że Bóg o nic więcej ich nie prosi, tylko o dar z siebie, który zostanie pomnożony przez dotknięcie

Boga. I to wszystko. Ufne i pokorne oddanie się Bogu, który staje się obecny, da – dzięki pomnażającej sile miłości – początek uczcie, która nakarmi wielu. Bo chleb dotknięty przez Boga zaspakaja ten prawdziwy, podstawowy i zasadniczy głód. Życie małych pasterzy, życie każdego człowieka dotknięte przez światło Boga, staje się chlebem, który zaspokoi głód wieczności u wielu. Wyrazić

zgodę na to, by stać się chlebem to przyjąć logikę inną niż ta, która rządzi światem, logikę obfitego daru eucharystycznego, logikę miłosierdzia zapoczątkowanego przez Jezusa; to pragnąć, aby ta ogromna radość płynąca z naśladowania Boga i bliskości z Nim, była dzielona obficie, jak te pięć chlebów i dwie ryby na drugim brzegu Morza Tyberiadzkiego; to potwierdzić – ku zadziwieniu świata, w którym brak wdzięczności (tak, jak zdziwieni są uczniowie zbierając na brzegu jeziora dwanaście koszów ułamków chleba, które zostały po spożywających) – dar z siebie, który ujawnia wielką obfitość życia Bożego.

Dwanaście koszów zebranych przez uczniów Jezusa na brzegu jeziora to dar ofiarowany ze współczucia dla głodnego tłumu, pomnożony przez łaskę i miłosierdzie Boga życia. Życie dzieci fatimskich także jest naznaczone obfitością daru i powołaniem. Wciąż zbieramy owoce ich ofiary rozdzielonej wśród ludzi i pomnożonej dotykaniem Boga. Zbierać łaskę to być powołanym do łaski. I wreszcie: nawet jeśli nie mamy nic więcej niż nasze plany i pragnienia (niczym te *pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby*, a „cóż to jest dla tak wielu?” [J 6, 9]), serce Boga chce przez każdego z nas okazać światu wiele miłosierdzia. ●

“Są naznaczeni zamysłami miłosierdzia, a jest to Boże miłosierdzie, które wyznaczy granice ich oddania.”

OWOCE PROSTEGO ŻYCIA PASTUSZKÓW FATIMSKICH

Siostry Karmelitanki Bose z Fatimy

Nasza wspólnota zawsze otaczała wielką czcią błogosławionych Franciszka i Hiacyntę Marto, ale nabożeństwo to stało się jeszcze silniejsze, gdy kaplicę w nowym domu karmelitańskim poświęcono widzającym pastuszkom. Warto zauważyć, że jest to jedyna w Fatimie świątynia pod tym wezwaniem. Podczas konsekracji naszej kaplicy Jego Eksceleńcja ksiądz biskup António Marto podkreślił, że „Karmel jest w sercu Sanktuarium”. Znaczy to, że

“Boże sprawy zawsze mają skromne początki.”

nasze życie podobne jest do życia pastuszków i ma ścisły związek z najważniejszym aspektem orędzia fatimskiego: modlitwą i ofiarą. Wizerunki Hiacynty i Franciszka, które znalazły się w klasztornej kaplicy są kopiami rzeźb z Loca do Cabeço – przedstawiają widzających modlących się w wielkim skupieniu. Zostały one umieszczone tuż obok tabernakulum, obok „Jezusa ukrytego”, którego pastuszkowie tak bardzo kochali. Patrząc na

wizerunki błogosławionych, rozmyślamy o ich życiu; porusza nas wiele spraw, ale przede wszystkim wiek i prostota tych dzieci. Ich przykład przepelnia nasze dusze pokorą, ciszą i pragnieniem ukrycia się przed światem. W taki sam sposób działa w naszych sercach Jezus. Boże sprawy zawsze mają skromne początki. Św. Jan od Krzyża mawiał, że Bóg „nie patrzy na wielkość naszej duszy, lecz na głębię jej pokory”. Nasze życie w

Karmelu także jest ciche i ukryte, nie widać go w świecie, ale mamy nadzieję, że wzbogacająca nasze skromne wysiłki łaska Pana działa w sercach wielu i czyni w nich cuda Jego miłości. Pastuszkowie zaś uczą nas, że modlitwa i ofiara zawsze przynosi owoce.

Prosimy o modlitwę za nas, abyśmy pozostawały zawsze wierne temu, czego Bóg i Kościół od nas oczekują. My także modlimy się za was. ●

»»» ♥ «««
MODLITWA

Przenajświętsza Trójco, Ojcze, Synu i Duchu Święty, wielbię Ciebie w najgłębszej pokorze. Z głębi serca i mojej duszy dzięki Ci składam za objawienia Najświętszej Maryi Panny w Fatimie.

Boże, jeśli to przyczyni się do większej chwały Twojej i dobra naszych dusz, przez zasługi Najświętszego Serca Jezusa i przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, błagam Cię, byś raczył wstawić w Kościele Świętym błogosławionych Hiacyntę i Franciszka udzielając nam za ich wstawiennictwem łaski, o które Cię pokornie prosimy. Amen.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu... ♥

»»» WYDARZENIA «««

LIPIEC

KREATYWNE WARSZTATY MUZYCZNE W SANKTUARIUM FATIMSKIM

Już trzeci kolejny rok z rządu Sanktuarium Fatimskie zorganizowało Kreatywne Warsztaty Muzyczne przeznaczona dla dzieci, które pragną zapoznać się z treścią i orędziem objawień fatimskich poprzez zajęcia muzyczne, teatralne, taneczne i plastyczne. Uczestnicy poprzednich dwóch edycji (w pierwszej dzieci w wieku od 8 do 11 lat, w drugiej – od 11 do 14 lat) poznawali wydarzenia w Fatimie i pogłębiali treść orędzia Pani Różańcowej, a jednocześnie tworzyli „zamkniętą w dźwiękach kreatywną historię z Valinhos”. Podczas zajęć dzieci odwiedziły także muzeum „Dom Świec”.

SIERPIEŃ

MŁODZI WOLONTARIUSZE Z RUCHU ORĘDZIA FATIMSKIEGO W „DOMU ŚWIEC”

Przez cały sierpień młodzi członkowie Ruchu Orędzia Fatimskiego przyjmują i towarzyszą zwiedzającym „Dom Świec” – muzeum Fundacji Franciszka i Hiacynty Marto. To już drugie kolejne lato, kiedy młodzież z Ruchu odbywa wolontariat w „Domu Świec”. Inicjatywa ta jest ciekawą formą działalności ewangelizacyjnej, która pozwoli młodzieży na lepsze poznanie orędzia fatimskiego oraz życia i duchowości pierwszych świadków tego orędzia, błogosławionych Franciszka i Hiacynty.

WRZESIEŃ

SANKTUARIUM FATIMSKIE JEST GOTOWE PRZYJĄĆ UCHODźCÓW

W obliczu dramatycznego kryzysu imigracyjnego Sanktuarium udostępni jeden ze swoich domów do przyjmowania uchodźców na stałe oraz odda do dyspozycji inny budynek, aby przyjmować czasowo tych uchodźców, którzy oczekują na stałe miejsce zamieszkania. Rektor Sanktuarium ks. Carlos Cabecinhas powiedział: „Nie możemy pozostawać obojętni wobec dramatycznego kryzysu imigracyjnego, który Europa musi rozwiązać i który wymaga konkretnych działań”.

Dziękujemy ze wszystkie darowizny przesłane nam, aby pokryć wydatki związane z prowadzeniem Procesu Kanonizacyjnego Pastuszków. Bez tej materialnej pomocy prowadzenie tego Procesu byłoby niemożliwe.

Wszystkich, którzy pragną wspomagać tę sprawę prosimy o przesyłanie środków na następujące konto:

Postulação Francisco e Jacinta Marto

NIB: 0033-0000-45340426373-05
IBAN: PT 50-0033-0000-45340426373-05
SWIFT: BCOMPTPL

DANE TECHNICZNE

Zwolnione z obowiązku rejestracji w ERC (portugalski Urząd Regulacji Mediów) na podstawie zarządzenia Dec. Reg. 8/99 de 9/6 art. 12 n.º 1A
Kwartalnik – ISSN 1645-1309

DYREKTOR: S. Ângela de Fátima Coelho ASM

WYDAWCA I WŁAŚCICIEL: Postulacja Franciszka i Hiacynty Marto

ADRES: Rua de S. Pedro 9, Apartado 6 – 2496-908 FÁTIMA (Portugalia)

KONTAKT: tel: (00 351) 249 539 780 • fax: (00 351) 249 539 789
e-mail: secretariado@pastorinhos.com

www.pastorinhos.com

DRUK: Gráfica Almondina, Zona Industrial 2354-909 Torres Novas